

COLUMN

DE TOEKOMST VAN JONGE MEDISCH SPECIALISTEN

Terwijl corona ons land en de rest van de wereld onverminderd in z'n greep houdt, eisen genoeg andere uitdagingen onze aandacht. En terecht. Zo krijg ik steeds meer signalen over de moeizame carrièrestart van onze jonge collega medisch specialisten. Helaas geen fenomeen dat uit het niets opkomt. De stagnatie van hun in- en doorstroom speelt al veel langer.

Hoe trots was ik toen ik zelf net mijn opleiding had afgerond, in de jaren negentig. Vol ontzag voor mijn opleiders en mijn ervaren collega's mocht ik mezelf na twaalf jaar opleiding eindelijk ook medisch specialist noemen. Vol enthousiasme stond ik aan de start van mijn carrière. Echter, ook toen was de arbeidsmarkt al moeizaam voor 'jonge klaren'. Na een korte tijd als junior stafid in het toenmalige Academisch Ziekenhuis Utrecht had ik het geluk om te kunnen toetreden tot de maatschap kno-artsen in Apeldoorn. Maar wat heb ik veel collega's zien zwoegen om uiteindelijk een goede positie te vinden. Omdat ik vroeger dus ook zo'n situatie van disbalans heb meegemaakt, kan ik mij goed inleven in de situatie van de 'jonge klaren' nu. Al is hun huidige positie toch anders.

Er zijn pogingen geweest om oplossingen te vinden voor de stagnatie van de doorstroom van jonge medisch specialisten. Via lokale initiatieven, maar ook door landelijke acties van wetenschappelijke verenigingen om banen te creëren. Denk aan stafleden die gezamenlijk uren inleveren of oudere specialisten die door vroegtijdige pensionering ruimte maken. Daarnaast komt het onafhankelijke capaciteitsorgaan eens in de zoveel tijd met ramingen waarop de minister de instroom baseert van jonge dokters in de opleiding; juist om disbalans tussen vraag naar en aanbod van medisch specialisten te voorkomen. Toch hebben we voor een aantal vakken weer een probleem. Voor sommige jonge collega's duurt het zelfs jaren voordat ze een vaste plek hebben.

Die moeizame start baart mij zorgen. We moeten dit heel serieus nemen, ons erin verdiepen en het probleem objectiveren. Waar zit de oorzaak van het probleem precies? Ligt het aan het aantal opleidingsplekken? Aan de geografische spreiding? De beperkende afspraken uit het hoofdlijnenakkoord? Zijn de ramingen van het Capaciteitsorgaan niet goed? Om antwoorden te krijgen op dit soort vragen werken we samen met De Jonge Specialist en de LAD aan een arbeidsmarktmonitor. Met de juiste feiten en cijfers in handen kunnen we de problemen beter vastpakken, en werken aan een structurele oplossing.

Een antwoord heb ik dus nog niet, maar onze jonge collega's verdienen een eerlijke start van hun carrière, dat staat buiten kijf. Zoals ook Casper Tax, bestuurslid van de Jonge Specialist in zijn pleidooi in deze editie betoogt. Hij levert met zijn inzicht een mooie bijdrage aan een relevante discussie waarmee we nog niet klaar zijn.'

Peter Paul van Benthem
Voorzitter Federatie
Medisch Specialisten